

Tôi cũng đã từng thấy cơ hội làm giàu

Đoan Trang K.167

Tôi rất thích thú khi đọc bài “Cơ Hội Làm Giàu” của tác giả TTNT trên Báo tường TSK số 1/2003 (17)

Tôi không sao quên lời giảng của thầy Dũng về “các mức độ hiểu” và thầy vẫn nhấn mạnh rằng chúng ta nên hiểu giá trị kèm theo xúc cảm.

Qua câu chuyện về hòn đá rơi, tôi càng tâm đắc hơn với những cơ hội từ sự nhạy bén của tư duy. Trong cuộc sống hàng ngày quanh ta, chỉ cần bạn chú ý, nhìn vấn đề và hiểu vấn đề thật đầy đủ, các bạn đồng môn sẽ thấy rất nhiều cơ hội cho chúng ta.

Khi giải bài tập, lúc nào thầy cũng nhấn mạnh bước 2.5 Tăng Cường Xung Động, ví dụ minh chứng sự cần thiết của bước này là: việc nghiên cứu sản xuất ra cassette và chức năng auto stop. Tôi không biết nồi cơm điện được sáng chế ra và bán đại trà từ bao giờ, chỉ biết rằng cách nay ít nhất 35 năm, tôi đã thấy mẹ tôi sử dụng nó rồi. Vài năm gần đây, trên thị trường xuất hiện “Ấm sắc thuốc tự động” mang lại rất nhiều tiện lợi cho người sử dụng. Hiện tại quanh ta còn rất nhiều cơ hội tương tự như chiếc cassette và chức năng auto stop.

Trong một lần đến ngân hàng, tôi chứng kiến một sự việc như sau: do có một bộ phận nhân viên phải chuyển vị trí làm việc, họ phải dọn các giấy tờ của mình sang phòng khác. Họ di chuyển rất nhiều lần ngang qua cửa tự động (theo phương tạm gọi là song song với cửa chứ không hề đi qua cửa) bài toán xuất hiện: cửa tự động mở tự động rất nhiều lần vô ích, vì nhân viên chỉ đi ngang cửa chứ không hề cần đi qua cửa.

Mấy ngày gần đây rất nóng bức, nếu một người từ ngoài trời đi vào phòng máy lạnh thì có khuynh hướng hạ nhiệt độ khoảng 17 độ, sau đó khi trong người đã thoải mái sẽ tăng khoảng 22-25 tùy ý thích. Nếu như tivi có chức năng tắt mở theo giờ hẹn, quạt máy và máy lạnh đã có timer thế thì với máy lạnh nên chăng chúng ta có thể lập trình cho nó như sau:

Mới khởi động thì 16 độ trong một giờ, sau đó có thể là 20 độ trong hai giờ và 22 độ trong ba giờ kế tiếp... (bởi vì nếu để suốt đêm thì đã có người bị trúng gió mà chết, nếu để nhiệt độ cao thì thời gian đầu không đủ mát...)

Vậy thì các bạn đồng môn còn chờ gì nữa...

Qui Nhơn, ngày 8/2/2002

Hính gửi anh Phan Dũng

Khoảng năm 1984, tôi có biết anh qua báo chí, đã gửi thư xin và anh đã gửi cho tôi 3 quyển sách về Sáng tạo học do anh viết. Tôi đã viết thư cảm ơn anh và từ bấy đến nay qua tặng của anh đã giúp tôi nhiều trong ^{công}việc. Nay tôi xin tự giới thiệu:

Dương Ngọc Anh, sinh năm 1933

Giảng viên chính Đại học Qui Nhơn

Tốt nghiệp Đại học Vinh 1957

Thức tập sau Đại học, 1986 tại Đại học SP, Herson (Leningrad) LX

Thức tập sau Đại học, 1990 tại Đại học Joseph Fourier (Grenoble) Pháp

Chuyên môn hẹp: "Phát huy trí lực của học sinh trong dạy học"

Hiện nay: Nghiên cứu, thiết kế giảng dạy ở Đại học theo chế độ mới.

Sáng tạo học là ngành tôi chuyên nghiên cứu. Thiết kế giảng dạy tôi có viết bài cho tạp chí "Vật lý phổ thông" của Hội Vật lý. Nay tập chỉ đó đang chờ bị sắp xếp lại về tờ chức, tạp đình bản.

Sang nay nhận anh Châu An tên chớ có cho tôi tờ Báo tường TSK số 3/2002, lại có quan hệ với cơ quan của anh, tôi xin gửi lời thăm anh, chúc anh và gia đình năm mới hạnh phúc và một lần nữa cảm ơn anh về mối tình tình xưa.

Kèm theo đây, tôi xin gửi vào, đi đăng, nếu được, ở tờ Báo tường của anh một bài viết nhỏ của tôi. Bài báo tuy nhỏ nhưng nếu phân tích về mặt sáng tạo học thì, theo tôi, cũng có chút ít gì bổ ích cho bạn đọc. Rất may mắn được làm quen tờ Báo tường của anh.

Một lần nữa chân thành cảm ơn anh và chúc anh hạnh phúc

Lời của BTKS: BTKS cảm ơn tác giả Dương Ngọc Anh về bài viết "Một buổi tối ở gia đình", đăng ở trang 6, số này. Bài viết của ông đã nhấn mạnh, ý trong PPLST: thay đổi cách xem xét giúp phát hiện những nghĩa và giá trị mới; tránh tính ì tâm lý "thiếu"; đưa ra những cách giải quyết mới. BTKS cũng mong nhận được sự cộng tác tiếp tục của ông. Chúc ông mọi điều tốt lành

Chân thành

Dương Ngọc Anh